

§ 8.

Skjønner derimod den kommunale Bestyrelse, at der er Anledning til i større eller mindre Omfang at foretage Forandring i Vandløbets Stikkelse, saaledes at der altsaa bliver Spørgsmaal om en egentlig Regulering af samme, eller Anledning til at tilveiebringe nye Regler for Vedligeholdelsesbyrdens Fordeling, bliver Eagen for Hovedvandløbenes Vedkommende at forelægge for Landvæsenkommissionen. Det Samme gjælder med Hensyn til de mindre, offentlige Vandløb, naar den kommunale Bestyrelse forgjæves har søgt ved Hjælp af de i § 38 nævnte Bandsynsmænd at tilveiebringe Overenskomst mellem alle Vedkommende om Reguleringen eller Vedligeholdelsesbyrdens Fordeling.

Naar Landvæsenkommissionen saaledes tilkaldes, skal den Omstændighed, at de paagjældende Forhold tidligere, forinden Vandløbet blev optaget henholdsvis blandt Hovedvandløbene eller blandt de mindre, offentlige Vandløb, ere blevne ordnede enten ved Overenskomst eller ved Kjendelse af Landvæsenkommissionen eller Bandsynsmænd, ikke ubetinget være til Hinder for, at Kommissionen angaaende de samme Forhold foreskriver nye og afvigende Regler, eventuelt mod Erstatning, forsaavidt i enkelte særlige Tilfælde Billighed maatte findes at tale derfor.

§ 9.

Naar Landvæsenkommissionen tilkaldes i Anledning af en tilfattet Regulering af et offentligt Vandløb, skal for Hovedvandløbenes Vedkommende den kommunale Bestyrelse forelægge Kommissionen en af de fornødne tekniske Forarbejder ledsaget Plan for Reguleringen. Efter at Landvæsenkommissionen behørigt har undersøgt Forholdene, og efter at alle Vedkommende have havt Veilighed til at udtale sig og fremsætte deres Indsigelser eller Paastande i Anledning af de foreslaaede Arbejder, afgjør Kommissionen, om og hvorvidt disse bør nyde Fremme. Kommissionen skal herved være berettiget til at paabyde ikke alene en Forandring af Vandløbets Dybde og Brede samt Regulering af Sideskrænter (ved Udflysning dog kun, hvor afgjørende Omstændigheder tale derfor), men ogsaa en Forandring af dets Retning, saaledes at der paa en kortere eller længere Strækning graves et helt nyt Løb.

Ved Afgjørelsen af, om og i hvilket Omfang en foreslaaet Regulering bør finde Sted, har Landvæsenkommissionen at afveje de Fordele, samme vil medføre for nogle af de paagjældende Arealer, mod de Beføstninger og mulige Ulemper eller Beskædigelser for andre Arealer, som ville være forbundne med de foreslaaede Foranstaltninger. Kun forsaavidt det med Bestemthed skjønnes, at Fordelene væsentligt ville overveie de nævnte Beføstninger, Ulemper og Beskædigelser, bør Reguleringen nyde Fremme.

§ 10.

Ligesom Landvæsenkommissionen har at give nøjagtige og fuldstændige Bestemmelser om, hvoreledes Reguleringsarbejderne skulle udføres, saaledes har Kommissionen ogsaa i Mangel af Ferlig ved sin Kjendelse at afgjøre alle ved Reguleringen foranledigede Paastande og Erstatningskrav. Det bør i saa Henseende være Reglen, at Enhver, hvem der ved Reguleringen paaføres Tab, har Krav paa fuld Erstatning for dette Tab, hvilken Erstatning bliver at udrede af den eller dem, der have Fordel af de paagjældende Arbejder.

Med Hensyn til de mindre Jordstykker, som ved Rettelse af Bugter i Vandløbet frakføres de enkelte Lodder, kunne passende Magelæg paabydes af Landvæsenkommissionen, forsaavidt de paagjældende Jordstykker have samme hontterede Areal.

§ 11.

Forpligtede til Deltagelse i de med Reguleringsarbejdernes Udførelse forbundne Ud-